

K vývodům rekursu se ještě podotýká, že § 8 zákona ze dne 3. dubna 1919, čís. 189 sb. z. a n. nejedná o příspěvcích, spočívajících na souromoprávních důvodech, a že § 35 zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 292 sb. z. a n., dle něhož všecken osobní náklad na školy hraditi jest ze státních peněz, nenabyl dosud účinnosti (vl. nař. ze dne 6. listopadu 1920, čís. 605 téže sbírky) a že stanovisko správních úřadů o přípustnosti politické exekuce k vydobytí zažalovaných dávek jest pro tuto věc nerozhodno.

Čís. 3400.

Výmaz (firmy) akciové společnosti, jež splynula s jinou akciovou společností, lze povolití teprve tehdy, když bylo vyhověno všem náležitostem čl. 247 obch. zák.

(Rozh. ze dne 16. ledna 1924, R I 5/24.)

Banka O., akciová společnost, byla následkem fuse s bankou Č., akciovou společností, zrušena a toto zrušení bylo zapsáno do obchodního rejstříku. Návrhu na výmaz firmy banky O. rejstříkový soud nevyhověl, poněvadž nebylo prokázáno, že bylo vyhověno předpokladům čl. 247 obch. zák., takže toho času nelze důvodně tvrditi, že ona firma již úplně zanikla a že důsledkem toho může býti z rejstříku obchodního vymazána. Rekursní soud usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Pro navrženou změnu napadeného usnesení není zákonné podmínky Šu 16 nesp. řiz. Dovolací rekurs uplatňuje sice nezákonnost napadeného usnesení, avšak, jak z vývodů jeho je patrné, zaměňuje sám zápis zrušení akciové společnosti podle čl. 247 čís. 4 obch. zák. s výmazem této společnosti (t. j. její firmy) v obchodním rejstříku podle čl. 25 obch. zák., a čl. III. čís. 8 min. nař. ze dne 10. prosince 1901 čís. 40 ř. zák., jež výslovně poukazuje na rozdíl mezi zrušením společnosti a výmazem firmy. Čl. 247 obch. zák. neustanovuje ničeho o předchozím výmazu firmy, z čehož je dovoditi, že k výmazu tomu může dojiti teprve po splnění všech náležitostí tohoto článku. Stěžovatelka vykládá si předpis ten mylně v opačném smyslu, vyžadujíc předčasně výmaz firmy, ježto nezáleží jen na tříměsíční lhůtě, jí uváděné, nýbrž na splnění všech náležitostí. Pokud jmění zrušené společnosti spravuje se odděleně, nelze o něm říci, že splynulo se jměním jiné společnosti, že došlo k splynutí jeho (fusi), a pokud se tak nestalo, nezanikla společnost naprosto, by mohla býti její firma vymazána v obchodním rejstříku.

Čís. 3401.

V řízení o žalobě na rozluku manželství jest soud povinen vyšetřovati z úřadu pouze důvod rozluky, nikoliv však též zavinění toho kterého manžela na rozluce.

(Rozh. ze dne 16. ledna 1924, Rv I 425/23.)

Dovolání manžela ve sporu o rozluku manželství Nejvyšší soud nevyhověl mimo jiné z těchto

důvodů:

Dovolání žalobcovo směřuje toliko do výroku, že vinu na rozvratu manželství nesou obě strany, a domáhá se změny rozsudku odvolacího v ten rozsm., že na rozvratu má vinu pouze strana žalovaná. Především jest čeliti názoru dovolatele, že posouzení otázky zavinění stran na rozluce (na důvodu rozluky) jest věcí, již jest vyšetřiti z povinnosti úřední. Názor ten jest nesprávný. Zákon (min. nařízení ze dne 9. prosince 1897 čís. 283 ř. zák. § 11) ukládá soudu toliko povinnost, by v rozsudku uznal také, který z manželů má vinu na rozluce, povinnost soudu vyšetřovati z moci úřední vztahuje se však toliko na důvod rozluky, nikoli na otázku zavinění toho neb onoho z manželů; v otázce té zásada vyhledávací neplatí, jest proto v otázce té postupovati podle všeobecných pravidel civilního řádu soudního (srovnej rozhodnutí tohoto soudu ve sbírce Vážný čís. 1626). Důsledkem toho nemohou dojiti povšimnutí vývody dovolání, jimiž se dovolatel snaží docíliti přezkoumání zjištění stolic nižších po stránce hodnocení důkazů, třeba se tak dělo pod rouškou dovolacího důvodu Šu 503 čís. 3 c. ř. s.

Čís. 3402.

Jde o plnění jiné věci (aliud), byl-li dodán motor menší výkonnosti, než umluveno.

(Rozh. ze dne 16. ledna 1924, Rv I 843/23.)

Žalobce koupil v listopadu 1920 od žalovaného motor na nassávaný plyn o 10 HP a zaplatil kupní cenu. Motor byl dodán žalobci v prosinci 1920 a ježto se později zjistilo, že jest slabší výkonnosti (8 HP), žádal žalobce v říjnu 1921 žalovaného, by vzal motor zpět a vrátil mu kupní cenu, a, když žalovaný nevyhověl, domáhal se žalobou zrušení smlouvy a vrácení kupní ceny. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Nižšími soudy bylo zjištěno, že žalobce koupil dne 13. listopadu 1920 od žalované úplný motor na nassávaný plyn o 10 HP a že když žalobce dopisem ze dne 16. ledna 1921 oznámil žalované, že na stroji našel červenou značku 8 HP, tázal se jí, má-li na motor certifikát, a žádal o vysvětlení, žalovaná ho ujišťovala, že jest motor o 10 HP a že červená značka značí něco jiného. Z toho jest vidno, že šlo žalobci o motor určité výkonnosti, kteréž však, jak ze znaleckého posudku nižší soudy zjistily, neměl, nýbrž jen asi 8 HP. Uváží-li se ještě, že nižší soudy dále ze znaleckého posudku zjistily, že nejen, že neměl dodaný